

Migránsok és terroristák

2018 május 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Radikális muszlimok járkálnak a párizsi utcákon.

Négyezren. A rend?rség pontosan tudja, hogy bármikor bárkit megtámadhatnak. Van mit?l félni.

Nehéz megfogalmazni, hogy hol van az a határ, ami el?tt az ember még nem fél; és hol található az, ami után már igen. Nálam most jött el ez a pillanat. Párizsban vagyok és félek.

Párizs, Bataclan, Stade de France, Nizza, aztán a gyönyör? kisváros, ahol a 86 éves pap torkát vágták el, egy kevésbé szép város, ahol a túszok mellett egy csend?rtiszt torkát vágta el egy migráns, aztán kétszer is a Champs-Elysées, és így tovább. Valahogy mindig sikeresen tudtam manipulálni magam minden franciaországi terrorhír után. Lehetetlen, hogy éppen azon a teraszon fogok ülni, amit megtámadnak, lehetetlen, hogy majd éppen azon a meccsen fognak robbantani, ahol én is kint vagyok, meg hát évente három-négy francia focimeccsnél többre úgysem megyek ki. És legf?képpen: lehetetlen, hogy a francia kormány továbbra sem csinál semmit. Nem bíztam különösebben Francois Hollande-ban, még kevésbé Macronban, de hát akármennyire is az értelmetlen ideológia foglyai, csak csinálnak valamit. Így nem lehet élni, ezt ?k is tudják – gondoltam.

Amikor múlt szombaton egy újabb migráns gyilkolt Párizsban – elvágta egy járókel? torkát, négyet megsebesített –, már nem tudtam magam tovább meggy?zni, hogy rend lesz Franciaországban. Hogy eljön a normalitás ideje. Akármennyire is naivnak, esetleg önz?nek t?nik, furcsán, személyesen érintett a terrortámadással kapcsolatba hozható két helyszín. Az egyik, ahol a migráns gyilkolt, a másik, ahol lakott.

A régi Operaháznál gyilkolt, régebben nagyon sokszor laktam ott. Ha a francia ismer?söm konyhaablakából kinézek, látom az utcát, ahol Khamzat Azimov elvágta a francia fiatalember torkát, látom az úttestet, ahol az ártatlan ember holtteste feküdt. A terrorista Párizs egyik leggyönyör?bb negyedében gyilkolt. És egyik legborzalmasabb részén lakott. A La Goutte d'Or negyedben. Ahhoz közel, ahol az utóbbi tíz évben szoktam lakni, ha Párizsban vagyok. Ha metróval jövök vagy megyek, pontosan ott szállok le, annál a metrómegállónál, ahol a rend?rségi hírek szerint a terrorista most felszállt a metróra, hogy gyilkolni induljon. A metrómegálló borzalmas környéken van. Igaz, ha három percig gyalogolok és hazaérek, az már a Sacré-Coeur. Párizs egyik legszebb része.

Mert Párizsban ilyen hihetetlen közelségben van a szépség és a borzalom. A Chateau Rouge metrómegálló, ahol egy átlagember sötétedés után nem mer leszállni (télen tehát már este hatkor sem). Viszont másik irányban ott az Abbesses metrómegálló, és látom Picasso, Monet, Puccini, Céline, Aznavour és giccs vagy nem giccs, de Amélie Poulain terét. Két metrómegálló – ahol lakom, az szinte a kett? között van. Ha lusta vagyok, a kicsit közelebbi felé megyek, a szörny? rész felé. Ha sötétedik, a messzibb felé. Európa egyik legborzalmasabb része itt, az európai kultúra egyik legszebb arca ott.

2015 óta azt hitettem el magammal, hogy Franciaország azért nem annyira a Chateau Rouge, hanem inkább az Abbesses. Eddig sikerült. Mostanáig.

Már meg sem lepett, hogy a merénylet estéjén a bukott szocialista miniszter, most éppen köztársasági elnök, Emmanuel Macron nem rontja el a szombat estéjét és Bréganconban marad az elnöki rezidenciáján, onnét küld szánalmasan üres Twitter-üzenetet. Persze, az is igaz, ha Párizsba menne azonnal, akkor mi lenne? Semmi. Hosszabban beszélne, több közhelyet mondana, és éppúgy nem történik semmi. Az sem lepett meg, hogy nem jelenti be: minden nyilvántartott terroristagyanús migránst 72 órán belül kidobnak az országból. Négyezer ilyen muszlim radikális van, akir?l tudják, hogy gy?löli Franciaországot, tudják, hogy dzsihadista barátai vannak, és még be sem viszik ?ket. Négyezer. Az sem lepett meg, hogy Macron azt sem jelenti be: a francia állampolgárságú dzsihadistákat, akiket ugye nem lehet kiutasítani, legalább elviszik. Elzárják. Az sem lepett meg, hogy továbbra sem árulják el a munkahelyeknek (de még a polgármesteri hivataloknak sem), hogy az adott munkahelyen, kisvárosban vagy faluban ki a titkosszolgálatok szerint nyilvántartott, terroristagyanús muszlim. Hiszen figyelembe kell venni a muszlim terroristák személyiségi jogait. Mennyivel jobb így persze, hogy Khamzat Azimov úgy végzett ki egy francia fiatalembert a nyílt utcán, hogy a gyilkosság pillanatáig, amikor éppen elég határozottan ? sértette meg egy másik ember személyiségi jogait (elvágta a torkát), az övé, Khamzat Azimové addig egyáltalán nem sérült.

Az meg már inkább szórakoztatott, amikor néhány nappal a merénylet után Macron miniszterelnöke arról okoskodott, hogy eszük ágában sincs szigorítani a szabályokat, mert helyteleníti, ha egy adott eset miatt törvényt módosítanának. Egy? Egy adott esett? És nem ez a törvénykezés egyik lényege: alkalmazkodni a világhoz? Március végén szintén egy nyilvántartott (úgynevezett S-kartonú) migráns gyilkolt, hajtott végre egy terrorakciót – ?

éppen Carcassone-ban. Egy eset?

Vagyis nem fog semmi változni, s?t. Esetleg azokat büntetik, akik a határt (az ? esetükben a francia–olasz határt) önkéntesként védeni akarják. ?k az igazi ellenségek. Nem a dzsihadista, hanem – akármilyen fellengz?sen is hangzik – a patrióta.

Marad a félelem.

Miután leszáll a pesti gép Párizsban, a repül?téren keveslem a gépfegyveres jár?röket, amikor pedig négy szembejön, zavar, hogy közülük kett? nagyon fiatal és nehezen hiszem el róluk, hogy meg tudnának védeni egy elszántabb dzsihadistától. A taxisof?r szerencsére egyb?l bezárja az ajtót, kívülr?l így nem lehet feltépni, legfeljebb csak egy k?vel lehet betörni az ablakot. Örülök tehát, hogy rám zárja az ajtót, annak viszont nem, hogy óriási a dugó az autópályán, befelé a városba, és így az egyik el?városon keresztül megy. Aulnay-sous-Bois. Franciaországban itt a legmagasabb a fiatalok munkanélkülisége, iszonyatos b?nözési mutatók vannak, lassan egyébként minden második lakos bevándorló hátter?. Autókat is megtámadnak. Szerencsére most nem.

És így tovább.

Irgalmatlan közhely, hogy távolabbról, fizikai értelemben is távolabbról, még inkább egyértelm?en látszik sok minden. És nem hiszem el, hogy tényleg vannak Magyarországon, akik nem akarnak határkerítést? Tényleg vannak Magyarországon, akik azt mondják, óh, csak *ezervalahányszáz* migránst kellene befogadni, óh, ezen kívül is csak még tízezret? Tényleg vannak Magyarországon, akik nem tudják végiggondolni, hova vezet a párhuzamos társadalom kialakulása?

Persze, lehet abban bízni, hogy majd nem éppen ott fogunk ülni. Hogy szerencsénk lesz.

Lehet ebben bízni. Egy darabig.

Gábor László | Az Origo f?szerkeszt?je - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló